

BORSSZEM JANKÓ

„HOL A MACZKÓ? . . .“

— Hermann Ottó független természetvizsgáló nyomán. —

Megint!

Ujra ég a lázadásnak lángja,
Éledez a vad harcok tüze.
Rátekintve viruló fiára,
Ujra reszket a magyar szüle:
»Karjaim közt még ma szép virágom,
Holnap már a harci téreken...
S visszatérd ah! hiába várom —
Idegenben porlik gyermekem!...«

Áldatlan vidéknek szirt kopárja —
Villog rajt a rablók fegyvere...
Állambölcsek nagy politikája
Hősök vérén szerzé, — mily csere!
»Birodalmunk kincse lészen e hely,
Dús kamatra kél e tőke majd.«
Öntözzétek, ifjak, véretekkel
Termékennyé ezt a rossz talajt!

Állambölcsek, nagy politikátok
A szegény nép meg nem értheti;
Vak. Szemén a könypatakja: hályog —
Bocsássatok ezért meg neki.
Lelkesülve bátran áll a sikra,
Ha honáért köll hullatni vért;
Ah, de távol rablólak a szikla
Meredélyin nem keres babért.

Fia hantját büszkén mutogatja:
»Mikor itt hóditók hadja járt,
A hazáért fegyverét ragadva,
Nagy csatában halt ez hős halált!«
Ó, de hangos jajszóval siratja
Azt a sok szép deli gyermeket,
A ki messze, idegen parancsra
Hulla el, — ó mert az elveszett!

S újra ég a lázadásnak lángja,
S éledez a vad harcok tüze.
Hála isten! Nem hull még hiába
A magyar vér, nem sir a szüle.
Mégis olykor megremegve kérdi,
Ha viruló fiára tekint:
»Bosnya, dalmát szirtek vad vidéki —
Nem magyar vért szomjaztok megint?«

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

BUDAVAR második bevétele 1881-ben a pénzügyi bizottság ülésében.
Azzal a kis különbséggel, hogy Görgeyt most Eötvös Karcsinak hitták, kinek elődjénél valamennyivel könnyebb feladat jutott, mert nem az eleven — csak a szobor Henczit kellett ostromolnia.
Nem is ágyudörgéssel, csak szópuffogatással, mely utóbbinak megvan az a nagy előnye is, hogy néha nem sül el.

Röviden: Eötvös és a szélbal nem tud nyugodtan vacsorálni, mert estebédek alkalmával — mint a Don Juan kőszobor vendége — megjelen nekik a Henczi szobor és elmegettyük a gulyásostól és a pörkölttől. Magyarországnak nincs egyéb baja, csak a Henczi szobor; a szélbalnak nincs egyéb eszméje — csak a Henczi szobor.

Szerencsés Magyarország!

Boldogtalan szélbal!

De Eötvös Karcsi nem is oly elkésérült ellenség, amilyennek látszani szeretne. Nem akarja ő levenni talpáról a jó Henczit; szerénységében megelégszik azzal, ha eltolhatja a helyéről, ki a temetőbe.

De mostani helyén bántja 48-as szépérezkét.

És kicsi hítja, hogy harcz és háboru nem tört ki a pénzügyi bizottságban és nem folyta szóár Henczidától (a szobor születési helyétől) Bonczidáig.

Hazám — hazám! Hát neked semmi egyéb bajod, mint hogy a Henczit kividd a temetőbe?

Köszönöm Eötvös Karcsinak ezt a megnyugtatót, mely mameluki lelket mintha hájjal kenetnének.

Hájkenett lélekkel mehetek haza.

— Pakolj Pista!

MÜFORDÍTÁSOK

Aeoliis fidibus querebat Sappho. = Aeolusnak fídibust keresett Sapphó. (Horác odái. II. könyv. 13. óda.)

Cito reparavit oras. = Hamar megreparálta az óras. (U. o. I. 37.)

Dicit bibendi non sanius Bachabor = Azt mondja: inni nem szánja a bakatort. (U. o. II. 7.)

AZ UJ KÉRDÉS.

Magyar Miska. Mi a te, sógor?
Német Miska. Hát az uj kérdés.

M. M. Égető?
N. M. Nem az, csak viszkető.

Liszt Ferenczhez.

HIRBEDETT zenésze a világnak,
Magyar zenét ki fenyven tagadsz,
Oda vágva azt füstös cigánynak —
S aztán gyorsan Weimarba szaladsz;

S oda érve vastag könyvet irsz meg
— Nem mondom, hogy honorárjoméért, —
Arról mit átérzeni nem bírsz meg,
És amit láng elméd meg nem ért!

S függelékül oda csapsz egy cseppet
Legujabb simpfóniádból; s ont
Jupiteri kezed heppre heppet,
Hívén: jól tevéd te vén bo--rostyános.

Vén cigányod, az Anti, sem itta
Szüreményed párját, Liszt Ferencz!
Hetven évvel löl antisemita,
S megkábulva vöd körül kerengsz.

Honszerelem hiányával még Te
Vádolsz mást, s nem hagysz rajt semi jót,
Ki csak másutt, távol messzeségbe
Jártál tőlünk: te vádolsz zsidót?

Mig itt magyar s magyar zsidó vérzett,
Küzdelemben a drága honért:
Azalatt a pezsgő számlát kérted,
Rózsát szedtél s gyűjtéd a babért.

A magyarnak lelke és beszédje,
Öreg mester, néked idegen.
Ha ismernéd: a magyar szó édjje
Nem hagyta vón szived hidegen.

S most is, midőn korhad élted fája,
Ide hozzánk csak elvéve térsz:
Kincs nekünk nagy Liszt alamizsnája,
Ó hazám, te egyebet se kérsz!

Értjük hát, mért oly gyéren vagy itthon:
Mit tanítnál, hiszen nincs zenénk?
Tudtuk ezt és érezők is titkon,
De nem szóltunk — csak szorult belénk.

Hanem már most, Ferencz majszter, szólunk i
Légy hát német, légy zsidó-faló.
Zongorázhatsz, öreg, már mi rólunk —
A muzsikád nem nekünk való!

Magyar vér folyt, míg pezsgődet öntéd —
Itt piros vér, s ott champagne rosé —
Poharad igaz, hogy ránk köszöntéd:
»Tremdede golyó és bombe glacée!..«

Mig itt dörgött: durrogott te nálad —
Hörgés itt és »futam« oda át;
Aztán fényesen megkomponáltad
Azt a vitéz, zenei fu g á t.

»Eljén matyár! Pristi, quel courage!
Euh, je m'en vante, oui, je suis magyare!
Kerls verdienen doppelte Fourage —
Wirst halt spüll'n für sie; giebs't s ihnen baar.

Ja, nous autres, wir lellges müvészen,
Wissen was sich schickt; 's gschieht was für enk;
Jezt weisz ich, was ich beim Heine g'lesen:
S wird mir halt metn Ádilo zu eng!

S zongoráztál »imádott hazadért« —
(Magyar isten, panaszkép ne vedd
Ezt a német-francia parádét,
Amellyel emlité szent neved!)

Ácsi Ferkó! A muzsikád nem kell!
Jó nekünk a magunké, bár »nincs« —
Dalainkat a külföldnek verd el,
Megleszünk mi nélkülök — abríncs!

Hogy ha már nem huztad ki a kardot,
Melyet nyujta neked nemzeted;
Hogy ha már nem vittál értünk harczot,
Értünk velünk — tollad is letedd!

Ha tőlünk a magunkét vonod meg:
Vidd el, öreg, innen zongorád;
Jobban leled másutt a honod meg —
Csak maradjon külföld a hazád!

Már ha nem ádsz, el se végy mi tőlünk!
Ha jobb másutt, bátran ott maradj!
Akár soha hirt se végy felőlünk —
A te hazád külföld — ott ragadj!
Vén honvéd.

CICLOPEDIA,

Alant: Lyra. — Csuklik: Zár. — Lázár: Orvosi
honorárium. — Méltó: pl. 100 öles. — Párna: A Zola
Nanája. — Torok: disznóölés. — Tisztázás: exercizirung
esőben.

Interview

Joko Pantoff Sakovicssal, a bokkai fölkelők vezérével.

(Eredeti tudósítás).

Cattaro, nov. 18.

EHÁNY órai gyaloglás és szamaragolás után elérkeztem a hirhedt rablóvezér főhadiszállására, mely a legtisztább kőbányai ól-stilban készült. Joko Pantoff ur (ez a gazember becsületes neve) a földön heverészett és vereshagymát evett.

— Mi hozott erre, idegen? — kérd.

— Inter akarlak viewolni.

— Nem értelek.

— Annál jobb. Te csak felelj kérdéseimre. Minden sorért két krajczár fog kijárni.

A vezér szeme szokatlan lelkesültség tüzeiben ragyogott. Kezet akart csókolni.

— Először is beszéld el életed történetét, kezdém kérdéseimet.

— Első ürümet öt éves koromban loptam. Ezzel a közfigyelem rám volt irányozva, mert hazai szokásaink szerint a lopást csak a tíz éves korban kezdik folytatni. Bennem tehát a szokatlan kezesség azonnal feltűnt. Peko Pekovics — az akkori legünnepeltebb krivoscsiai hazafi — jutalom gyanánt feldiszipelt a lopott ürü-rendel és biztosított, hogy annak a grand cordonjára való is vagyok. Azóta szépen haladtam. 40 éves vagyok most és összesen csak 4000 birkát hajtottam el. Tettvágyamat ez nem elégítheti ki. A tisztességes ember nemcsak lopásból él, hanem fölkelésből is; abból a fölkelésből, midőn a polgár még alszik. Rodicssal egyszer igen előnyös vásárt csaptunk — hátha ez utódjával is sikerül?

— A fölkelés célja tehát tisztán üzleti?

— Ugy van. Mi börtönket visszik a vásárra. Ha szabad nyul-, nyest-, farkas és rókabőrrel kereskedni, miért ne volna szabad az emberbőrlet is — kivált mikor az ember a magáét árulja? Adás vevés a lelke minden üzletnek, szólt Joko és csibukjából nagy füstgomolyokat eregetett.

— Igazad van, derék férifjúh!

— Hisz az embőr az enbőr fölött szabadon rendelkezhetik — veté utána vad mosollyal, lesve e bokkei — tehát vad szójáték hatását arczomon.

Ereimben megfagyott a vér.

Oly emberektől, a kik ily szójátékokra vetemednek, minden kitelik.

Kifizettem soronként és elinaltam.

Utazás a föld körül 80 nap alatt.

— Sarah Bernhardtnek ajánlva. —

Az elcsigázhatatlan vendégszónok játékdíjszómjának megfelelő utazási módszert bátorokodnám ajánlani.

Impresariója szabjon ki egy vasuti vonalat, mely a földgolyót teljesen körülövezi. Ez két oldalt zártzésekkel és páholyokkal legyen beszegve, melyeket a különböző államok pénzügyminiszterei elárúsítanak. A külön-

böző parlamentek elfogadják az általános Sarah-kötelezettséget, mely mentséget nem ismer és mindkét nembéli lakosokra kiterjed. Mármint az impresario megcsinálja pontosan a drámai járásrendet, mely szerint kiszámítja, melyik helyen melyik órában fog keresztülhaladni Sarah vonata. Minthogy a vonat közeledtét a következő stáció villanyos csöngettyű jelzi, e jel a szinpadi csöngettyűt fogja helyettesíteni s megszólamlásakor az illető utrészlet közönsége rögtön elő fog siethetni.

Sarah asszony külön vonatában az utolsó kocsi tökéletes fölszerelt szinpadot fog ábrázolni, minden oldalról fölhuzott függönyökkel. Midőn a vonat Párisból elindul, a művésznő elkezd játszani és 80 napig éjjelnappal folyton játszik — amit ő pihenés számba vesz — és pedig valamennyi szerepét egymás végébe toldva. Már pedig amint a vonat országról országra halad, az illető kormányok, melyek a művésznőtől megfelelő osztalékban részesíttetnek, az összes nemzeteket a vasuti vonat két szélére csöditik: egyfelől az urakat, másfelől a hölgyeket telepítve meg. A villanyos jelzésre mindenki messzelátóját és messzehallóját szeméhez, füléhez illesztve, várja a vonatot, melyen a trágáló művésznőt teljes akcióban látja elhaladni. Minden állomáson az illető utrészlet koszoruit fogják fölrakatni a vonat egy részét képező terhes kocsikra. Igy Jules Verne nyomán 80 nap alatt megteheti Sarah asszony körutját bolygónk körül s az összes emberiség megláthatja, csak egy peczre ugyan, de az ő művészetéből egy percet többet ér, mintha három esztendeig folyton benn ülne valaki a Théâtre françaisban.

Találmányom átengedése fejében nem kérek egyebet, csak egy állandó szabadjegyet a nemzeti színházba, a hol Sarah asszony sohasem játszik.

TENYERES DACAPIUS

polg. Sarah-enthusiasta.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Liszt az antiszemita pápájának a papája, csattanó transscriptióban mutatja be a régi themát: hep-molbul hep-durba irva át. (Bűn auch manchmal musikalisch!)

— Ki gondolta volna? — Láng-Lisztből nro »nulla« lett! (Nüt soll's mein Lujza-Mihlele derleben!)

— Egyet nem lehet rá fogni Sarah kisasszonyra: azt, hogy a szerepet a testére szabták a mester. Mert nincs is neki. (Alevdje ich wissel's für gewiss!)

— Ha elgondolom, mennyi rhumomat itta meg theával, kedvem volna legujabb munkájáról ezt írni az albumába:

Der Autor ist Piézt,

Das Werk ein M—ciésterwerk.

(Gott, wie Sarah!)

— Ha Gambetta a francia köztársaság királya: akkor ő nem a Roi-Soleil, hanem a Roi-Seul-oleil. (Von mür!)

Kálnoky gróf.

REGTETTÉK külügyminiszternek. Meg is érdemli, mert olyan a qualificációja, melyhez hasonlóval sem Andrásy, sem Kállay nem szolgálhatnak. Székelyből lett morva.

Unicum.

Politikai multja nem lévén, a proficiának és találgatásnak tág tere nyílik. Nevének szerencséje a *K* betű; ez az elején, a végén meg az *y* áll. Ezek elhagyásával kikerül az az *álnok*, mely nélkül jó diplomata nem is képzelhető.

Ami természetét illeti, valószínűleg rendelkezik elegendő hidegvérrel. Eddig kizárólag a fagyponthoz allati diplomáciai állomásokat kedvelte (Koppenhága, Pétervár.) Ha a természet a leghevesb véralkattal áldotta is volna is meg, a nevezett helyeken kétségkívül legalább lehült, vagy éppen befagyott volna.

Politikai irányáról egyelőre annyi bátran állítható, hogy ha nem is szereti a vörös színt, a vörös könyveket nem veti meg, mert egyik legszorgalmasabb munkatársok volt.

Katona. Tehát tud egreczirozni.

Magyarul nem tud.

Még ennyit sem, hogy: nix deutsch!

Sőt ellenkezőleg.

A nemesek országáról.

— Az „Illustrazione Romantica” szerint. —

HAZUDIK Tissot, a könnyelmű francia, ki Magyarországot a »*czigányok országának*« nevezi. De — pater peccavi — hazudik signore Marcotti is, ki a »*huszárok országának*« keresztezte.

Nem, maradjunk igazak! Én jártam Magyarországon s éltem ott; nekem elhihetik, hogy Magyarország a *nemesek országa*, il paese dei nobili.

Magyarországon minden ember nemesnek születik; csak a héthónapos szülöttek, mint éretlenek, képezik a polgári rendet, melyet különben a törvényszék is szaporít degradáció útján, a város pedig diszpolgárok kinevezése által.

Az ősi magyar nemesség a bocskoros nemesség volt. Midőn t. i. a hún medve még szopós bocs volt, e bocs-korban alakult az első magyar nemesség. Ezeket a görög császár erősítette meg az »*y grec*« odaitélése által. Csakugyan a 10. századbéli magyar vizitkártyákon »*y*«-talan név nem fordul elő; sőt egyáltalán nincs rajtuk név. Később a »*von*« szótagot ragasztották hozzá, például »*Herr von*«, ami annyi mint: »*signore di Herr*«. Ilyen eredeti ősmagyar nemesnevek ezek is: »*Vondrák*« és »*Voncsina*« ami olaszul »*signore di Drák*«-ot és »*signore di Csiná*«-t jelent.

A nemességnek hajdan nagy kiváltságai voltak. Rántott csirke helyett a nemesek rántott karddal éltek és mindannyian apródonkint születtek, azaz már születésük által királyi apródok lettek. Harczias kedvök a

mohácsi csata által kényszerítette I. Ferdinánd császárt, hogy a törököt hívja be Magyarországra s így a magyar nemeknek adjon kaszabolni valót. Azóta (1577) az adót török fejekben fizetik be a kincstárba. A hét éves háboruban e turkus vérung helyett a burkus pénzláb hozatott be s turkus fejében burkus fejjel fizettek. Innen még most is a »*fejadó* = *Kopfsteuer*« elnevezés. A magánéletben a magyar nobile egyáltalán nem fizetett, csak obligációkat adott ki, amit »*noblesse oblige*« által fejezett ki.

1848-ban a nemesség behozta a robotot, mely még most is főnáll s a magyar nemesi kaszinó pénztárába foly. Ugyanakkor származott a nemesi viselet, mely sujtásos, annak jelül, hogy nemesi testet egyéb sujtás nem érhet. Akkor lett divatos a »*fogas*« nevű nemesi bot is, mely össze nem tévesztendő a Bodenseeben termő »*fokos*« nevű magyar nemzeti hallal.

Jelenleg a nemesség Magyarországon annyira el van terjedve, hogy még a játékszer gyanánt szolgál, fából faragott bajzók is csak *fagallérosan* számíthatnak vevőre, sőt még a peczér sem veti drótyját oly eb nyakába, a mely nem kutyabőrös. Természetes, hogy minden magyar embernek praedikátuma van, s ehhez annyira ragaszkodik, hogy a forradalomban, midőn senki sem akart subjectum lenni, a praedikátumot még sem akarta föladni. A kinek jószága nincsen, az praedikátumát egy közös nemesi jószághoz köti, mely egyedül csak e célra van kihatva az ország szivéből s melynek neve »*Eadem*«. (Elég furcsa, hogy Ritter földrajzi szótárában nincsen meg.) Innen a sok »*de Eadem*« czim.

Budapestben jelenleg a nemesi igények roppant fokra hágtak. Személyesen ismerem Rittereket, sőt Grafokat, kiket mindenki csak polgár számba vesz. Sőt ismerem olyan Baront, aki avancementnak vette, mikor egyszerű nemesség degradálták. Ily degradációkra külön »*place de la Grève*« van Budapesten, mely a »*Budapesti Közlöny*« nevet viseli s a várban fekszik. Legujabban már mindenki herczeg akar lenni s ezen általános vágnak megfelelően, a kormány kénytelen volt Magyarországnak megszerezni a Herczegovinát, ha már minden egyes magyarnak meg nem adhatta a herczegséget. Azóta minden magyar igazi »*duka*«, például: *Duka Tivadar*, *Duka Marczel* stb. s e czim nekik tagadhatatlanul »*dukál*«.

Meglehet, hogy a jövő században már minden magyareMBER király lesz. Ez a 15 millió királyság persze mindössze köztársaságot fog képezni: *la Repubblica reale d'Ungheria*.

UJ FIRMA.

KOHNVÁRY ÁRPÁD

Vallás-

Név-

és

Pénz-

VÁLTÓ

ÜZLETE.

Liszt a zsidókról.

— Ajánlva Istóczy urnak. —

Mi a zenészet abbécé? Hogy a zsidókban nincs erdetiség.

Halöwy és Beer Mayer!

Amit ők teremtettek, az csak *kohnpilláció*, azaz zsidórablás. Annyira elloptak minden eszmét, hogy csak fáradságok átírások után tudtam őket ismét a tiz ujjam alá kaparítani.

Mendelssohn — bár Tholdy volt — mégis csak zsidó. Ha magyar zsidó volt volna, bizonyosan Mendelffy Barthalus Bódog volna a neve.

Az ő Pál-oratoria, ha figyelmes szemmel oda hallgatunk, voltaképp nem egyéb mint reb Palte Frommherz dembiczi zsidó kántor hosszunapi sirámainak kikeresztelkedése — amit magán is elkövetett.

Nem is kellene műveiket a kereszténységben seholsem előadni, hanem a zsidó zeneszerzők részére egy külön nagy operát építeni Jeruzsálemben a nagyhatalmak garantiája mellett s ott hozni őket színre.

S hogy közönség nélkül ne szűkölködjének, utánuk volna küldendő az összes zsidóság: a fityülő hébertől a hegedüs héberig; a görbe Smületől a csámpás Joachimig.

Középkor: te áldott, szép, regényes korszak!

Mikor a limitálás olyan jutányosra szabta a héber hús árát, hogy a legszegényebb kereszténynek is módjában volt annyit szelni ki belőle, amennyivel vallásosságába beérte.

Shylockot én csak fordításban szeretem, t. i. úgy fordítva, hogy ne ő vágjon, hanem ő vágassék.

Még egy póteszme!

Mivel az izraeliták elpalesztinásodásának következménye az is volna, hogy az európai színházak páholyközönsége megfogyna, a páholyok árát tőkésítve hátra kellene hagyniok.

„A nagy minisztérium.”

Gambetta példája, ki lapja, a »République Française« szerkesztőségéből szerkesztette össze kabinétjét, villám gyanánt ütött bele a »Függetlenség« szerkesztőségébe.

A nagy Verhovay, hiveivel előre vetve a nagy esemény ragyogó világát, már is nagy minisztériummá alkotta a maga nagy szerkesztőségét, ilyen:

A kormány elnöke	Jules Léon Verhovetta.
Belügy	Lacéleau de l'Incendie.
Földművelés	Emeric Fuxinobalde Muboromé de Szalay.
Kereskedelem és ipar	De la Csanaderie.
Honvédelem	Daniel Gascogni.
Igazságügy	Écu de Poulet.
Vallás és közoktatás	Toto de Tata.
Valamennyinek államtitkára . .	Mme Didon.

Kóstoló a „Drukk!” naptárból.

— Utolsó, mert a jövő héten már placezton lesz. —

Conditio sine re adjuncta.

Teinsur. — Te Simi! Ha ott a vizen túl volna egy százas bankó és ha ma szombat volna: fölvenné-e a szent tilalom ellenére is?

Simi. — Én nem vagyok a vizen túl, ma nincsen szombat és ott nem fekszik százas.

A'sajtó'hatalma.

Mama. — Aurélkám, játszd el a bácsi előtt a fantazit a Rubinsteintul.

Aurélka. — Ez a bácsi az ujságtul való?

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Budapest, Palais Montrouge 24-dik novembre.

Kasznár ur,
Közeledi magát a tél, a nemesi birtok nem hoz semiféle jüvedelmet, tehát ne is legyen semiféle kiadás. Gondoskodjon ökor csikóru, malaczkokrol, tyukokrol, a mi hozzon a maga nevre sok becsületet — tudni ilik sok tojást, hogy megfizesenek a drága tartást.

Ha én volnék magamtul az ispán, megmutatnám én magamnak, milyen nagyszerő

válatokat, spekulációkat, kárnak haszonba fordításokat, tőke hasznosításokat csinálnék én, mint ha volna minden talpalt föld egy-egy syndicat.

De magának beszélni tőke hasznosításrol, mikor még a tők hasznosításban is olyan jenge ön! Igérte, hogy fogja a nádi mézt a béresházak tetejiből bele keverni a földbe, hogy legyen minden tők egy turkesztán dinye. És még savonyításra sem jó, mert mind megsavonyodták. És maga akar leni egy kasznár? Maga csak egy kasznarr. De eztet maga nem ért.

Maga ispánnak is rosz, és ábrándkozik aról a titelről, hogy én magát az én dominiumba ki fogom nevezni főispánynak! Tojáss, milyen nevetséges ambition!

Mert most nem sokára beállnak a hidegek: ugy vigyázon a szalmára és a pelyvára, mintha csak a Nagyságos Asszonynak a speizjába volna csukva, amitől a kulcsok az ő oldalán leföggnek, amihez magának nyulni nem szabad, de tudom nem is nyul.

Eről a nyulrol jut eszembe, hogy rendezzen most — vagyis akarom mondani: hirdessen most egy nyul vadászatot és hívjon meg rá mind azokat, akikről bizonyosan tudja, hogy nem jönnek el; mert nekem nyul kel, nem vendég.

A jövő tavaszra én fogok alkotni egy nagy szerő méhnest, t. i. egy méh tenyésztést. A méhnek nem kell tacarmagne, nincs rá költség és nehezen lehet belüle ellopni a mézet. Ez lesz nekem édes jömmölcs az én fáradságomtól. Mert a méz majdnem olyan édes, mint a kettő per méz. De maga eztet nem ért.

Micsoda fájdalmak magára, Tojáss? Maga ábrándozza a Sarah Bernátrol? Akit én a Nagyságos Feleségem és a Nagyságos Leányaimal egy drága páholybul se értettem meg, maga a granarium mögött akarja megérteni?

A Sarah, amit magának kel vele foglalkozni: az nem a Bernát, hanem a kukoricza szára; ha pedig sára — akkor figyelmezzon a vályogvető cigányok sárára: ebul van haszon. A frou-frou, amit csinálja a kukoricza szára zörgő levele, legyen a maga öröme. A Lecouvreur legyen magának az új istállón a cserepes. De eztet maga nem ért.

És ami ileti a Phédret: ara legyen gondja, hogy a kocsi féder legyen mindig jó karba, hogy ne zötykölődjenek a csontok én tölem, ha a vasutrol a nemesi birtokra megyek az équipageon.

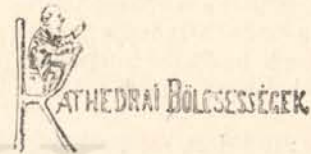
Janitom, hogy maga a *Drukk* naptárba, ami megjelen atul a garomba Mokány Berczitől, köld bele munkát. Aztat én nem török, hogy az a kalender az én kiadásomban jöjjön bele. Képzelem micsoda fércelment lehet az, amit maga össze írkontja. De ha mégis meri jeleni az a naptár, megtiltom, hogy ne küldjön belőle egy honorár exemplar.

Amivel maradok a maga kegyes uraság,

DÁVID V. VÖRÖSHEGYI.

Otó irat. A kaméliás hölgy, a Gótyi Marcsa, aki jalouse és ezért ötötte pofont az Agnest, legyen nyógodt. Nem sakára kijűvök, adig igérjén neki egy bondát és adjon neki egy pár kék strimflit, amit vegyen a cziboki vásárba.

v. Főntebby.

— A kutya képes embertársáért életét is fölládozni.

— Egnémely történész azt állítja, hogy nagy Péter czár boldogtalan Alexej fiának öngyilkosságát sajátkezűleg eszközölte; mások, p. Csenagin, mind a kettőt tagadják.

— A löpor, az ő föltalása előtt már ezer évvel existált Chinában. Természetesen ép oly kevésbé nyert alkalmazást a háboruban, mint az Európában még kevésbé ismeretes könyvnyomdászat.

— Sokan vannak, akik egy történelmi tényt előbb el nem hisznek, mig annak ellenkezőjéről meg nem győződtek; ide tartoznak p. a Bourbonok; s ki tudja, III. Sándor czár is nem-é csupán az idő kérdése?

— Te Kovácsy, ha már minden erővel álnok, alattomos, képmutató akarsz lenni, legalább tedd ezt nyiltan és őszintén!

— Kolumbus nélkül is szükségessé válandott előbb-utóbb Amerika fölfedezése, amelytől egy polgárisult állam sem vonhatja el magát. Hogy már most genuai spanyol volt volna-é, ez a nép-psychológiára nézve teljesen közömbös.

— Látják uraim ezt a falat? Az egyik oldalán csakugyen keresztül van lyukasztva.

— Hogy az a kő csakugyan Krisztus előtt, 44-ből való, bizonyítja az, hogy bele is van vésve.

— A tatárjárás után hazánk népessége csekélyre szaporodott le.

— Maga barátom oly halkán beszél, mint egy süket-néma!

— Kölcsey azáltal nyujtott Berzsénynek békejobbot, hogy halotti beszédet tartott felette.

— Az ókor terjed egészen — ejh! az évszám nem jut eszembe — egészen a 2-ik kötet közepéig.

„A csikmándi kispap“.

— Kivetkezés 1 felvonásban. —

Az atyapüspök	<i>Bonnaz ur.</i>
Az anya	<i>Szt. Egyházné asszony.</i>
Egy vén szűz	<i>Theodélinda Scholastica k. a.</i>
Egy kedves kis lány	<i>Muzsánna k. a.</i>
Egy derék legény	<i>Gergely ur.</i>
Egy főpap	<i>Közvélemény.</i>

Felvonás.

Az atya. Pap maradsz, fiam! Scholastica lesz a te szent arád.

Gergely. De édes apám, szomjan veszek mellette.

Az anya. Fogadalmam parancsolja. Ne busits!

Gergely. De édes anyám, éhen halok mellette.

Az atya. Végy példát Krisztusról: az kevéssel beerte.

Gergely. Hát kimondom . . . Muzsuskát szeretem! Már kedves gyermekeim is vannak velem.

A szülők. Jézus, Mária! Te pogány! (El.)

Gergely. Muzsannám, érted halok, mert a te gazdag hozományodból megélek. Szeretlek!

Muzsánna. Én is téged, Gergóm. Apollo megáldja frigyünket. Gyere velem az olympusra. Mert meg van írva az én bibliámban, hogy a költő tartozik követni az ő muzsáját vizen és szárazon.

Gergely. Menjünk! (Dalolva el.)

Közvélemény. Áldásom veletek. Szaporodjatok és gyarapodjatok!

*

„Az igmándi kis pap.“

Tisztelt redaktőr ur! (»Redaktőr« tetszik tudni annyit tesz, hogy szerkesztő.)

A herczig Berczik (»herczig« tetszik tudni annyit tesz, hogy kedves) legujabb piesszébe (»piessz« tetszik tudni annyit tesz hogy népszinmű) az »Igmándi kis pap«-ban engem is fölléptet a világot jelentő spodiumra (»spodium« t. t. a. t. h. »szinpad«) és velem igen nagy szükezeszt arat (»szükezesz t. t. a. t. h. »siker«). A publikum egészen el van ragadtatva általam, de én bevallom, hogy ezt nemcsak magamnak köszönhetem, bár tudom, hogy nagyon intereszant kis perszóna vagyok (»intereszant« t. t. »érdekes«, »perszóna« t. t. »szobaciczus«), hanem annak az aranyos, kedves kis művésznőnek is, a Hegyi Aranka kisasszonynak, a kihez szeretnék hálából, a miért olyan kitudónen játszik el engem, elszerződni valóságos, belső titkos komornának. Ebben a kisasszonyban sikk van (»sikk« t. t. az ami tetszik) igen sok szellem és hál' istennek igen kevés manirirozottság van (»manirirozottság« t. t. az a blahanéskodás, az a tenyér billegetés, csipő illegetés.) Nem is kap az egész darabban senki annyi aplauszt (»aplusz t. t. »taps«) mint én meg az aranyos Aranka.

A darabban különben az van, hogy egy kis pap kilép a szemináriumból (»szeminárium« t. t. egy nagy ház a pap-

növelde utcában) mert szerelmes lesz az isteni Blaha Lujza bárónéba, a kit mikor Igmádon lozsiroz (»lozsiroz« t. t. a. t. h. »lakik«) Esztikének hínnak. Esztikében van annyi esztetik (»esztetik« t. t. gusztus«), hogy szintén tetszik neki a csinos kis pap, a kit a Vidor ur játszik, a ki igazán sokkal szebb, mint a Király Pista a kihez a szülői hozzá akarják forszirozni (»forszirozni« t. t. a. t. h. »muzsájítani«) Esztikét, és a kit, mármint a Király Pistát, a Solymosi ur játszik, kit én csak a szinpadon szeretek, az életben sokkal szebb flammém (»flamme« t. t. »szerető«) szoktak lenni. Sok mindenféle avantür után (»avantür« t. t. »bonyodalom«) a melyek alatt a közönség sir is, nevet is, meg tapsol is, a kis pap vegképen lemond a papságról, elveszi Esztikét, nekem meg megmarad a csunya Király Pista. Igen jól amüzirozza magát (»amüzirozza« t. t. a. t. h. »mulatja«) még a publikum a kis pap papájának rolléján (»rollé« t. t. »szerep«) amit Tihanyi ur igen sok bonumórral játszik (»bonumör« t. t. »jóizűség.«)

Az egész darabban csak azt az egyet szeretném megváltoztatni, hogy a csinos kis pap ne resignáljon (»resignáljon« t. t. a. t. h. »letegyen«) fényes jövőjéről, hanem csak legyen, mert jól nótázik, éneklő kanonokká. Esztikét meg vegye magához gazdasszonynak. Olyan helyre szokva, eszemadta papszakácsné lenné abból az Esztikéből, a milyen csak valaha eg [kis pap fantáziájában élt. (»Fantázia« t. t. »képzelőtehetség.«)

És most ágyó! (»Ágyó« t. t. »Alázatos szolgája«)

LAZSÁK ZSUZSA
művelt szobahölgy.

*

Pálma Pálmai Ilkának.

Megjött a bájos Serpolette,
Lesz hát fiónos operette,
Nem lesz Boriska a Babette,
Bözsike a pajkos Lisette,
Szaftos gulyás az omelette.
A diva Lujza marad Böske,
Rózsai, — helyes magyar menyecske,
A színház tömve minden este —
Örömeiben, miként a kecske
Ugráland Evva Lajosunk —
Mi fizetünk és tapsolunk.

CSODABOGÁR.

Szemelvények

Liszt Ferencz munkájából: »Des Bohémiens et de leur musique en Hongrie.«

(Szó szerint).

A ciganyzene kétféle: az egyik a *Lassó, Lassu, Lasan*; a másik a *Friszka*, mely szó *friszu, friszából* ered.

Az eredeti magyar hangszerek: *Le Farayala, le Kust* (?) *le Farogaso-sip, la Duda*.

Osinka Panna Gomarban, a *Saüajo* partján született.

Hírneves cigány primások: *Hiripi, Sugar, Galantear, Baczar, Patricarius, Sarkoczy, Heczkenaty*.

És így tovább, ad infinitum.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— A balektól csak pénzt kérhetsz és nem tanácsot; ha meg ő kér pénzt tőled, szolgálj neki jó tanácssal.

— Hűvösödik az idő, még a tantermekbe is belevetemedik az ember. El is fantáziál minden féléről. *Magánjognál* valamenyny zalogczédulám ágaskodik bugyellárisom fekete üregében; *büntetőnél* az öregem kísért; *osztárk* jognál az orfeumbéli kis bécsi sanszonettes piruettáz a fejemben; a *váltó* jognál az Iczigem rémitget; a *csődjognál*, ott meg a — j ö v ö r e gondolok.

— Ki nem állhatom, mikor hónap végén muzsikálnak éjjelenként a Garamiban. Az jut eszembe olyankor: »Hej, Absi, Absi, szegény flótás, elhegedülted a gázsídat és majd befűtyülnék neked az Iczigeid!»

— Fura dolog! Fiatal özvegy asszony szolid lakót keres. No, ha talál: nem sokáig lesz özvegy az asszonyka, az urfi meg nem sokáig lesz szolid.

Régiség.

(Kikaparta dr. Hampelius a tőszögi árokból.)

Az orgonapont

végre is párbajra vezetett. Szerencsére egyiknek sem történt baja, mert a célpont felől ép oly kevéssé voltak tisztában, mint az orgonapont felől.

Dominante vobiscum, tonica tibi in excelsis!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

N. B. A »lát«-as élcz már benne volt lapunkban. Az új sütetben is került élvezhető. Hogy ön nekünk »kiváló tisztelőnk«, azt nem vesszük szerénytelenség-

nek. — **F. Gy.** Becses a gyűjtemény. — **Kb. gróf.** Csak valahogy meg ne tudja az a boldogtalan Pailleron, a »Debr. Nagyv. Ért.« mily csekély véleménnyel van »Ahol unatkoznak« című darabjáról. Bizony itt a fővárosban szintén megbukott vele a publikum, mert nagyon tapsolta. — **N. M.** Kevesen értenék meg. — **B. L.** Még csak vita tárgyává tenni azt: vajon a honvéd is katona-é? Mintha csak azon kételkednék: vajon a diák tanuló-é egyszersmind? De míg diák sok találkozik, aki nem tanuló — honvéd egy sincs, aki nem katona. — **B. A.** Igaza van. Sok lapon azért áll rajta az, hogy: »a szellemi rész a szerkesztőnek küldendő«, mert nagyon ráfér. — **»Betyár.«** Sajnáljuk a derék paripa halálát. Részvételt olvastuk, hogy a hült pára tetemei f. é. nov. 28. fognak a szent-mihályi vályogvető cigány familia gyomrába örök nyugalomra tétetni, fényes sárga csikóbőre pedig egy 10 literes kutyogós kulacsra feldolgoztatni. — **»Eprigammák.«** Semmi élők. — **Sz. T.** Nem önnek szólt, de ön is érthet belőle. — **Fromm Antal** budapesti kereskedelmi meghatalmazott urnak német magyar ajánkozása azt látszik mutatni, hogy szeretné, ha jól lagnék az ő német kecskéje s ha megmaradna az ő magyar káposzta magja. Das nem járja! — **Judex.** Akadt a percsomóban egy pár jeles példány. Jegyzőkönyvileg fölvetjük. — **Régi diák.** Nem olyan mint az öreg cigány, aki mindennap egy nótát felejt. Ketteje bevált. — **Moi méme.** Más alakban már benne foglaltatik a jelen számban. — **L. A.** A jövő számban. Levél meg. — **Sigma.** A Galettiának nagyon ismeretesek. Egyikét másikat azért fölfrisíthatjuk. A jutalomra csak eredeti közlemény tarthat számot. — **L. M.** Egy szál megakadt. Azt még hamarosan a »Drukk«-ba nyomtuk bele. — **S. P. Q. R.** Az nem eredeti levél. Az ugy van csinálva. Látszik a rozsul palástolt jó íráshól s a stylljéből. Nyilván valakinek a megtréfálására szolgált. — **Ganglhoffer urnak.** Azon ugyan ne sértődjék meg annyira, hogy Sopronban a städtische Capelle rázendítette a Gott erhaltét, mikor a lőfő székelység központjában is ugyanazt cselekszik. — **S. A. Teszi.** — **B. Gy.** Nem talál a mi lapunk hangjához. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.